

[Jytte Hilden]

kræver de dokumentation. Jeg vil altså gerne have citater som dokumentation. Det er muligt, fru Karen Højte Jensen ikke kan nå at skaffe det i dag, men så vil jeg holde fru Karen Højte Jensen fast på det til en anden gang, altså dokumentation for, at der findes modsatte udtalelser om børnefamiliernes vilkår generelt og den økonomiske politik, som Socialdemokratiet står for. Jeg vil også sige, at det ikke er sikkert, at det er fru Karen Højte Jensens skyld, at det ikke er tilfældet. Vi siger det samme, vi mener det samme. Det er vores overbevisning, at den midaldrende, modne, forkælede generation klart bliver tilgodeset af de borgerlige. Dette ønsker vi at stå op imod. Det er noget andet end øgede skatter. Det er noget andet end bare at ville bruge flere penge. Der er tale om politik. Det handler nemlig om fordeling af goderne.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jytte Hilden siger, at der er stor samklang i Socialdemokratiet. Det synes jeg er betryggende at vide. Jeg vil så spørge, hvornår det omsættes til realisme i folketingsalen. Jeg mener faktisk, at der er forskellige meldinger.

Nu skal jeg se, om jeg kan citere fru Jytte Hilden rigtigt: »Den midaldrende, forkælede generation«. Fru Jytte Hilden siger, at den skal betale mere i skat. Er det ikke det, fru Jytte Hilden siger? Jeg kan kun tyde det på den måde. Denne midaldrende, forkælede generation er vel også den, der er med til at skabe velfærd her i landet, men det skal den straffes for.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg bemærkede, at der ikke var nogen dokumentation fra fru Karen Højte Jensens side. Der var nogle løsrevne bemærkninger om, hvordan hun oplever den offentlige debat, men det kan vi jo ikke bruge til noget, i hvert fald ikke i Socialdemokratiet.

Jeg har ikke sagt, at det er et spørgsmål om at betale mere i skat. Så vidt jeg har forstået, foregår der nemlig også i regeringen en hel del overvejelser om, hvordan vi kan tilpasse os det indre marked, hvor arbejdsgiverafgifter, direkte indkomstskat, moms og ting og sager fungerer på en anden måde. Det var i forbindelse med den store øvelse – som, hvis jeg ellers kan

læse aviserne, regeringen er enig i – at mine bemærkninger kom. Det er rigtigt, at der er tale om omfordeling af midler fra dem, der har mere råd, til den forhutlede unge generation.

Vi i Socialdemokratiet, der har børn, mener ikke, at vi kan være bekendt over for vores børn og børnebørn, at de har så ringe økonomiske kår. Det gælder børnetakster. Det gælder bolig, og har man anskaffet sig børn eller bolig efter 1980, er det dyrt. Det er det perspektiv, som vi synes kunne være væsentligt at diskutere, også i en seriøs debat i folketingsalen. Men jeg efterlyser altså dokumentationen.

Carsten Andersen (SF):

Det er, som fru Jytte Hilden tidligere har bemærket, en genfremsættelse af et forslag, som Socialdemokratiet havde fremme i januar 1988. Dengang udtrykte vi støtte til det, og det gør vi også denne gang.

Vi kan godt forstå, at forslaget bliver lagt mere bredt og åbent op. Vi så den debat, der var sidste gang, og der er da håb om, at der måske kan fremkomme resultater, så man kan få nogle ting hjem med dette forslag.

Vi vil allerede nu præcisere, hvor vores ønsker egentlig ligger. Vi ser meget gerne, at man får indført en obligatorisk søskenderabat, men vi vil hellere pege på, at man laver en maksimumgrænse for, hvor meget en familie i alt skal betale for at have børn i daginstitution, frem for at man laver nogle procentordninger, efter hvor mange børn man har. Det er noget, vi kan drøfte nærmere i udvalget.

Vi går også absolut ind for, at forældrebetalingen til daginstitutionerne nedsættes fra 35 pct. til 25 pct., og vi vil også pege på, at fripladsgrænserne kunne forhøjes. Vi kunne godt tænke os at bringe det forslag ind, at man brugte dagpengemaksimum som en nedre grænse og dobbeltdagpengemaksimum som en øvre grænse, og at man så afspadserer fripladserne inden for det område.

Vi vil advare imod, at sådanne forbedringer kommer til at give sig udslag i en serviceforringelse som den, der drøftes og diskuteres i øjeblikket på hjemmehjælpsområdet, hvor forslaget om, at man går over til gratis hjemmehjælp, egentlig bliver betalt ad bagdøren ved, at man nedsætter hjemmehjælpsydelser til den enkelte. Det må ikke være sådan, at de økonomiske forbedringer, der sker på daginstitutionsområ-